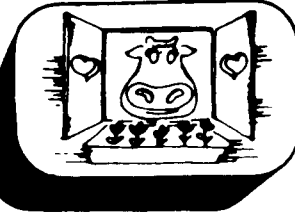

מבנים ומיכון

יציאה "מהירה" ויציאה "מחולקת" משדרת הדג

חי הברון, ה.מ.ב.

נוספות עבור שערים אוטומטיים ו/או בניה נוספת.

השאלה העיקרית היא: כלום מידת החסכון בזמן החולב מגבירה את הספק המכון עד כדי הצדקת ההשקעה הנוספת?

מחברי הפירסום מגיעים למסקנה שיציאה מהירה ויציאה מחולקת אינן מצדיקות בנית שדרות דג גדולות מ-10 עמדות מכל צד, אם המטרה היא הספק מירבי לעמדה ולחולב. לדעתם של המחברים ניתן להשיג תוספת חליבה של 3 פרות בשעה בלבד בעזרת יציאה

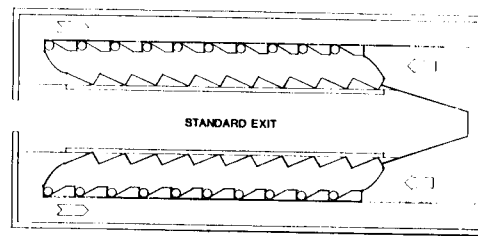
בפירסום מטעם שרות ההדרכה של אריזונה, ארה"ב, מדצמבר 1981, מנתחים דניס ארמסטרונג ואחרים את יעילות העבודה במכוני שדרת דג.

בגלל פשטותה והספק העבודה בה מקובלת שדרת הדג בעולם כולו (ציור 1). תוספת עמדות מגדילה את הספק העבודה, אך נקודת "היעילות הפוחתת" מושגת ב-10 עמדות מכל צד. ריבוי מספר העמדות גורם להפחתת ההספק, כי:

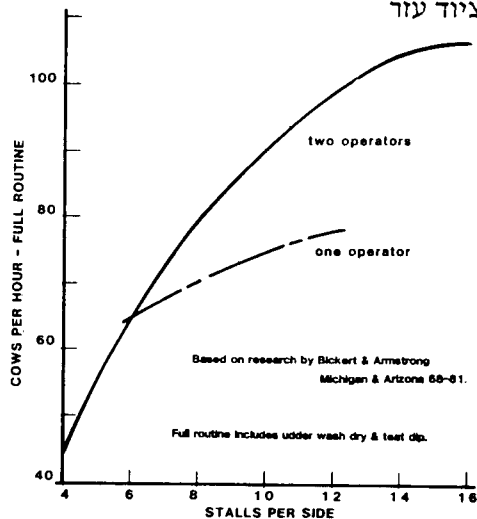
1. הפרה האיטית ביותר קובעת את זמן השהות למחצית הפרות במכון החליבה;
2. זמן החולב להכנסת הפרות גדל;
3. זמן החולב להוצאת הפרות גדל (ציור 2).

נעשו נסיונות להתגבר על בעיות אלו בעזרת תיכנון יציאה מהירה (rapid exit) או יציאה מחולקת (split exit) מהמכון (ציורים 3, 4). תיכנונים אלה מסייעים להפחית את הזמן הדרוש לחולב לשם הוצאת הפרות, אך ההגבלות של פרות איטיות חליבה וזמן הכנסה מוגבר אינן משתנות. שני התיכנונים מחייבים השקעות

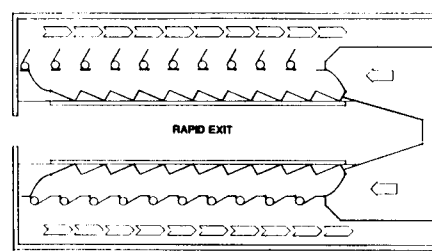
ציור 1. שדרת דג רגילה 10x10

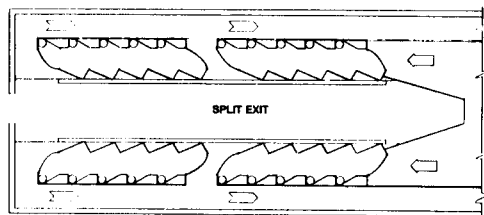
ציור 2. הערכת ההספק בשדרת דג, עם ציוד עזר

ציור 3. שדרת דג 10×10 עם יציאה מהירה

ציור 4. שדרת דג 10×10 עם יציאה מחולקת

הספקי חליבה לשעה למכון המופעל על ידי שני חולבים, הם:

107	שדרת דג 16×16 רגילה
116	שדרת דג 16×16, יציאה מחולקת
122	שדרת דג 16×16, יציאה מהירה
150	פוליגון 32

עד כאן תמצית המאמר. יש לציין שמתברר שוב מהמספרים שאת שיא ההספק לחולב ניתן להשיג בחליבת חולב יחיד, דבר שתמיד היה ידוע לנו אף ברמות הספקים נמוכות יותר בעבר. כן רצוי לזכור שהספקים גבוהים אלה ניתנים להשגה רק בעזרת עובדים מיומנים היטב ולא בכוח עבודה "חצי מקצועי וחצי קבוע".

היות ושני התנאים הנזכרים – חולב יחיד ועובדים קבועים ומקצועיים – אינם תואמים את המציאות השוררת ברוב העדרים הגדולים השיתופיים שלנו, אל נא נשלה את עצמנו בתיכנון הספק העבודה ונהיה מעט צנועים בתחזיות ההספקים האפקטיביים.

מחולקת במכון 10×10 המופעל על ידי חולב יחיד (מ' 75 ל' 78 פרות/חולב/שעה), ואילו תוספת של 5 פרות בעזרת יציאה מהירה במכון 10×10 המופעל על ידי חולב יחיד (מ' 75 ל' 80 פרות/חולב/שעה). כל הנתונים מבוססים על שיגרת חליבה זהה בשלושת דגמי שדרת הדג.

כאשר המטרה היא השגת הספק מירבי לעמדה במכון שדרת דג בעל יותר מ-20 עמדות, נראית למחברים האלטרנטיבה של פוליגון כמוצלחת ביותר. הפוליגון פותח את כל שלושת הבעיות העיקריות של שדרת הדג הגדולה, קרי הפרה איטית החליבה, זמן ממושך של כניסת הפרות וזמן ממושך של יציאתן.

הושוו 4 דגמי מכון, בעלי 32 עמדות, מצויידים במסירי גביעים, שערים אוטומטיים, מכסי אבוסים ושער דוחף בחצר ההמתנה, המופעלים על ידי 2 חולבים בשיגרת חליבה זהה. התוצאות מצביעות באופן ברור על יתרונן של הפוליגון הגדול לעומת שדרת הדג "הקונוונציונלית" הגדולה.

החליבה בביטנה צרה ובפעימה איטית והשפעתה על הבקר

עזרא שושני, ה.מ.ב.

אחד מהאיומים שהחכרו, רמת ואקום, משתנה בין המערכות. קיימות מערכות אירופיות שפועלות אף הן ברמת ואקום נמוכה וקיימות מערכות אמריקניות שפועלות ברמת ואקום גבוהה מ' 32 ס"מ כספית, וזאת בהתאם

במאמרו של אפרי בלוך ב"משק הבקר והחלב" 176 מודגש שמכונה אירופית נבנתה בכדי לחלוב פרות קשות חליבה יותר לעומת מכונה אמריקנית אשר נועדה לחלוב פרות קלות חליבה.